

חילופי סטודנטים בבואנוס איירס – פברואר 2008

כללי

שלום. אני עידו, ובהמשך רשומה זו אביא בפניכם את רשמי מהשתתפותי בסמסטר א' של שנת 2008 בתוכנית לחילופי סטודנטים של הפקולטה למנהל עסקים (תואר שני) באוניברסיטת Torcuato Di Tella בבואנוס איירס, ארגנטינה. במשפט אחד – חילופי סטודנטים הם אחת החוויות הכי מדהימות שניתן לעבור, ובארגנטינה, על אחת כמה וכמה.

הכנות

על מנת ללמוד בארגנטינה יש לדעת ספרדית ברמה טובה. אני אמנם בסה"כ הייתי בוגר של שנת טיול בדרום אמריקה, אולם עוד טרם הנסיעה קראתי, דיברתי וכתבתי ספרדית באופן שוטף (אך עם טעויות...). לפני הנסיעה ביצעתי קורס ברמה גבוהה במכון לידידות אמריקה, ולנוסעים הייתי ממליץ לוודא שהם מסוגלים לפחות לסיים בהצלחה את קורס רמה 4 (מתוך 5) במכון על מנת להיות מסוגלים להתמודד עם האתגר הלימודי.

לנסיעה לארגנטינה ולרוב המוחלט של ארצות דרום אמריקה אין לישראלים צורך בויזה. האוניברסיטה דורשת הוצאת תעודת תושבות זמנית בארגנטינה למשך תקופת הלימודים ומסייעת בתהליך הבירוקרטי שתצטרכו לעבור כאשר תגיעו למדינה. חיסונים – כדאי לעשות במידה ואתם מתכוונים לשלב טיולים בדרום אמריקה בנוסף ללימודים (ברור, לא?)

בואנוס איירס

בנוסף להיותה אחת העיר התוססות בעולם, בואנוס איירס הינה עיר זולה. הפזו המקומי מעט חזק יותר ביחס לשקל (2008, 3.1 פזו לדולר, שע"ח כמעט קבוע). ככלל אצבע ניתן לומר שהמחירים של כל דבר הינם חצי מהארץ, והאיכות זהה. ארוחת שחיתות או סטייקים כפי יכולתכם בחמישים פזו, בירה בפאב ב 10 פזו, סרט ב 15 פזו לפני הנחות, הצגה ב 60 פזו. תקציב של 1000-1200 דולר בחודש מסדר אתכם עם חיי מלכים, כולל טיולים.

הוצאת כסף ניתן לבצע באמצעות כרטיס אשראי, הכי פשוט, אבל שימו לב על מגבלות על משיכות שיש בויזה ובמסטרקארד במדינה, כדוגמת מגבלה של 300 פזו ליום. למי שרוצה ניתן להגיע עם טרוול צ'קים ולחסוך בעמלות בהחלפה בסניף אמריקן אקספרס המרכזי שממיר אותם ללא עמלה.

לגבי טלפון סלולרי - תוכלו לקנות בארגנטינה, אבל המחירים לא מאוד זולים (בצ'ילה כן!) וגם לא תומכים בעברית כמובן. או שתוכלו לפרוץ את הטלפון שלכם כבר בארץ SIM Free ולקנות בחמישה שקלים כרטיס סים מקומי של אחת משלושת החברות המקומיות. שיחה מקומית עולה כשקל, אבל לרוב יש מבצעים של 50%, וכן בכל פינת רחוב יש משרד התקשורת בתעריפים זולים.

יש הרבה סופרמרקטים בכל העיר. בין אם של רשתות גדולות ובין אם אינסוף מינימרקטים של סינים. ביום ראשון כולם סגורים. בכלל, ביום ראשון כנראה שכמו כל העיר, תוכלו או לישון אחרי הביולוי של שבת או ללכת למשחק כדורגל.

ואם כבר כדורגל, הרי שמדובר בחוויה שלא ניתן לוותר עליה, גם אם בארץ מעולם לא צפיתם במשחק בטלוויזיה. המגרשים מלאים, האוהדים פנאטיים וחיים את הקבוצה 7/24, והמשחק נלקח באופן אישי מאוד. שתי הקבוצות הגדולות במדינה הינן מבואנוס איירס. האחת בוקה ג'וניורס שהאצטדיון שלה נמצאה בשכונת בוקה הצבעונית והיפה (אך המסוכנת בלילה) והשניה ריבר פלייט. עונת הכדורגל נמשכת כל השנה שכן יש ליגת חורף וליגת קיץ (שתי אלופות בשנה). כמו כן, במהלך עונת הקיץ נערכים משחקי ליגת האלופות הדרום אמריקאית (קופה ליברטדורס) ובעונת החורף משחקי הגביע הדרום אמריקאי המשני. יצא לי לחזות בסביבות העשרה משחקים, ומעולם לא קרה שהותקפת או הרגשתי שאני במצב לא נעים באצטדיון, אם כי כדאי לנהוג במשנה זהירות ולא להביא חפצים יקרי ערך למגרש. מצד שני זו ללא ספק חווית ההמונים האולטימטיבית בארגנטינה. מחירי כרטיס הם 25 פזו ביצע הפופולרי, ו 50 ביציע הישיבה.

חווית המונים מומלצת נוספת הינה הופעות שנערכות כל הזמן בעיר, בעיקר בקיץ. המוני אומני בין "ל מגיעים להופיע בבואנוס איירס, לרוב באולם ה"לונה פארק". משרד הכרטיסים המוביל הינו ticketnet, והמחירים הם גם חצי מהארץ, באיזור ה 100 פזו להופעה. אני ראיתי את Dream Theater, Deep purple, Groove Armada, שקירה ועוד. גם אומנים מקומיים מופיעים הרבה, ובוודאי תתקלו במספר פסטיבלי מוזיקה מסחריים שיערכו בעיר בתקופת שהייתכם

התחבורה הציבורית בעיר מצויינת. יש אוטובוסים כל 5 דקות בכל הקווים, ועם המטרו מגיעים מצד אחד של העיר לשני ב 20 דקות. נסיעה עולה 90 סנט. בלילה שירות האוטובוסים עובד בתדירות מאוד נמוכה, אבל מוניות בעיר עולות 20-30 פזו לנסיעה.

פורטניו

החוויה האמיתית בבואנוס איירס נחלקת לשניים – אנשים ואוכל. קשה מאוד למצוא בעולם מדינה עם אנשים כל כך ידידותיים לתיירים, ובמיוחד ממדינה אקזוטית כמו ישראל. עוד יותר קשה למצוא מקום בעולם עם קהילה יהודית כל כך גדולה. תמיד הופתעתי מחדש שמי שעלה איתי במעלית ידע מילים בעברית או שביקר בארץ או שיש לו פה משפחה. מעולם לא נתקלתי לשמחתי בשום תגובה שלילית לעובדה שאני מישראל. בקבוצת בעלי הדירות להשכרה בכלל לבודדים לא היה קשר לארץ.

גם מבחינת הצעירים ישראל היא אטרקציה, ותיירים בכלל הם אנשים שהמקומיים אוהבים לדבר איתם, לשמוע קצת על מאיפה שהם באים וקבלת הפנים גם לאנשים שרק הרגע פגשת במקרה היא מהחמות שנתקלתי בהן. בנוסף לזה, שני המאפיינים הבולטים הם שהארגונינים הם עם יפה ושמדבר מהר.

La vida bella

מקומות בילוי יש בשפע. מסעדות בכל פינה. המקומות שאני מאוד אהבתי היו La Cabrerra בפלרמו, על אף היותה סופר תירותית, יש לזה סיבה טובה. La Bisteca, האכול כפי יכולתך הכי ברמה שיש בקפיטל פדרל, בפוארטו מדרו, ומסעדת יוקרה מדהימה בשם Las Canitas ב Sucre. בנוסף יש אינסוף מסעדות ובתי קפה מצויינים בעיר, בעיקר כמובן של סטייקים ואוכל איטלקי. רק סושי טוב קצת קשה להשיג.

בלילות המועדונים נפתחים מאוד מאוחר, אין מה לבוא לפני 1-2 לפנות בוקר כי עדיין סגור. הבארים נפתחים כמובן יותר מוקדם ומשם זורמים כולם אח"כ למועדונים. איזור בילויים מרכזי הוא Plaza Serrano שבפלרמו, סביבה יש אינסוף בארים ומסעדות, והיא גם מאוד תירותית. מעבר לזה איזור פוארטו מדרו מלא במסעדות ומועדון נחשב (אסיה דה קובה) ורקולטה בסמוך לבית הקברות המפורסם וה Village גם הוא איזור שמלא בפאבים ומועדונים.

שופינג

בבואנוס איירס יש מספר קניונים גדולים ומוצ' לחים מאוד, אבל המחירים בהם אינם זולים. את כל פירמות הביגוד הנחשבות תמצאו בפלרמו בפינת Cordoba ו Scalabrini Ortiz שם נמצא איזור האאוטלטים והמחירים שם נמוכים ב 30% על אותם המותגים. באותה שכונה גם נמצאות כל חנויות מעצבי הבגדים והמסעדות השיקיות של העיר.

שווקים שכדאי לראות הינם השוק הקטן והמיוחד בגבול העיר במטדורס, וכן השוק הגדול של ימי ראשון בסן טלמו. גם ברקולטה יש שוק קטן בסופי השבוע. איזור תירותי נוסף הוא ה Caminito שבבוקה שאמנם ממוסחר ותיירותי מאוד, אבל בסביבתו ישנן הרבה מסעדות ביתיות קטנות ושוות. מומלץ בעיקר בשילוב של משחק באיצטדיון הסמוך (להצטייד בביגוד תואם). כמובן שאיזור הקניות המרכזי הינו כמו בכל עיר, ה microcentro. שם תמצאו חנויות מכל סוג ובמחירים נוחים. מחוץ לקפיטל תמצאו את הקניון הגדול בארגנטינה שהוא ה Unicenter, ולא רחוק ממנו נמצא קניון נוסף ובו ה IMAX.

מגורים

בתחום המגורים לתקופות קצרות, ניתן לומר שהמחירים בשכונות הטובות הינם חצי משכה "ד הנוכחי בתל אביב, אך בתנאים טובים הרבה יותר. אני שכרתי לאורך התקופה שתי דירות. הראשונה עם שותף במרכז העיר תמורת \$800 לחודש לשנינו יחד, והשניה לבד ברובע הצעיר ואחד הנחשבים של העיר, פלרמו, תמורת \$600. שתי הדירות היו מצויינות, מרוהטות, והשניה גם בקומה עשירית עם נוף פתוח לכל העיר.

בהשוואה לתל אביב, גם מציאת הדירה הינה מלאכה לא קשה עד כדי כך (טוב, לא חוכמה). מומלץ לחפש ב craigslist.org (למרות שהוא מוצף כבר בהצעות של סוכנויות תיווך), soloduenos.com, במדור הדירות של clarin.com וכן בגוגל ישנן מספר לא מובטל של סוכנויות תיווך שיוכלו לעזור לכם. במידת הצורך אשמח להעביר פרטים נוספים של סוכנויות שעזרו לי ואשמח להמליץ עליהן.

השכונות המומלצות למגורים הינן פלרמו ה "שיקית", רקולטה ה"עשירה" Las Cañitas והצעירה. דווקא בבלגרנו ו Nuñez הסמוכות לאוניברסיטה לא הייתי ממליץ לגור, היות ובאיזור יש פחות חיי לילה ומקומות יציאה אמנם הדבר דורש יותר זמן הגעה לאוניברסיטה במטרו או באוטובוס, אבל גם ככה האוניברסיטה לא תהיה מרכז חייכם בתקופה זו.

לימודים

אוניברסיטת Torcuato Di Tella הינה אוניברסיטה פרטית, משלוש המובילות בארגנטינה וניתן בגדול להקביל אותה למרכז הבינתחומי בארץ. לומדים שם העשירים (הרבה מאוד יהודים), ובוגריה מבוקשים בשוק העבודה. שכן הלימוד שם גם נמצא מחוץ להישג ידם של מרבית הארגנטינאים, ועולה במעט על שכר הלימוד בתל אביב. באוניברסיטה לומדים כ 600-700 סטודנטים פחות או יותר, כך שהיא קטנה ומסודרת מאוד.

הלימודים באוניברסיטה כולם בספרדית, ופרקטית אין ממש קורסים באנגלית. בכל קורס קיימת חובת קריאה רחבה מאוד. רוב החומר הינו באנגלית אולם לא מעט הינו גם בספרדית. מומלץ לבדוק בסילבוס הקורס בטרם הבחירה מהו חומר הקריאה הנדרש.

באוניברסיטה קיימות מספר תוכניות לימוד, כאשר הרלוונטיות ביותר עבורנו הינן מסלול ה MBA, מסלול ה Maestria en finanzas וכן התואר הראשון המורחב (Licenciado) ב Economia empresarial. כמו כן קיימים גם תארים שניים בכלכלה ומשפטים שיתכן ותמצאו בהם קורסים שיוכרו בתל אביב.

האוניברסיטה ממוקמת בשני קמפוסים, מרחק של 10 דקות הליכה זה מזה בשכונת Nunez שליד בלגרנו. הקמפוס הראשי נמצא בבניין יפה בתוך השכונה והקמפוס לתואר שני שוכן ממש מול המגרש של ריבר פלייט. רוב השיעורים מועברים בקמפוס השני, גם של השנה רביעית של התואר הראשון. ברבים מהקורסים יש שתי פגישות בשבוע, כאשר הפגישה השניה לרוב הינה בשבת בבוקר, ואז נערכים השיעורים בקמפוס הראשי.

ההגעה לקמפוס לא פשוטה וכוללת אוטובוס והליכה של 10 דקות, או מטרו שדורש אחריו הליכה ארוכה יותר, בפרט לקמפוס השני. יש לציין כי האוניברסיטה מקימה בניין חדש ויפה שכבר החל לפעול בצמוד לקמפוס השני והכוונה הינה תוך שנתיים-שלוש להעביר את כל הסטודנטים לשם.

מבחינת היחס לתלמידים תגלו עולם שונה לחלוטין. הכיתות ברובן קטנות, ואפילו בכיתות עם 40 תלמידים המרצים מכירים את השמות של כל התלמידים, מנהלים דיאלוג קבוע עם הכיתה ופתוחים לשאלות לאחר השיעור או בהפסקות (שבהן דואגיפ לכם תמיד לשתייה, קפה, עוגיות והזדמנות יוצאת דופן למינגלינג ולהכיר את יתר הסטודנטים). את כל החומר שתצטרכו בקורס תקבלו מסודר ומצולם בקלטר עוד בטרם השיעור הראשון (בתואר ראשון תצטרכו לגשת לחדר הצילום ושם יצלמו עבורכם את החומר לפני כל שיעור). גם המזכירות הן צעירות, עוזרות בהכל וחברותיות מאוד. מה שמזכיר שכדאי שתביאו איתכם תמונות ומזכרות קטנות מהארץ שתמצאו להשאיר לאנשים הטובים שתפגשו לאורך הדרך, כמו בטיול.

הלימודים בתואר השני מחולקים לשלושה סמסטרים ובתואר הראשון לשניים, כך שיש לבדוק בהתאם למועד הנסיעה אילו קורסים בדיוק מוצעים בכל אחד מהמסלולים בסמסטר הרלוונטי לשהייתכם. שנת הלימודים נפתחת בסביבות פברואר-מרץ (לימודי תואר שני מתחילים מספר שבועות לאחר תואר ראשון). אתר האוניברסיטה הינו www.utdt.edu. עם קבלתכם מומלץ לפנות למדור חילופי הסטודנטים באוניברסיטה, שיש לציין לטובה את עזרתם של אנחליקה ואמילי העובדות שם, ולבקש את רשימת הקורסים בסמסטר המבוקש והסילבוסים שלהם. הן יפנו אתכם למזכירות הרלוונטיות שתשלחנה אליכם את החומר.

מבחינת מגוון הקורסים, באופן כללי הינו די קטן. מירב הקורסים באוניברסיטה הינם בתחום המימון והאסטרטגיה. למבקשים לעשות קורסים בשיווק אין ממש מה לחפש שם. קורס בתואר השני שווה בדרך כלל 1 י"ס בתל אביב, בעוד שבמסלול התואר הראשון קורסים שווים אפילו עד 3 י"סים. בכל מקרה, שני קורסים במקביל הם די והותר ושלושה יעסיקו אתכם אך ורק בלימודים, ולא בטוח שזו החוויה המלאה. העומס כמובן משתנה מקורס לקורס, אבל בעיקרון ברוב הקורסים יש מטלות שבועיות או דו שבועיות, הרבה חומר קריאה, ובדרך כלל גם עבודה מסכמת ומבחן. מרבית העבודות בקורסים נעשות בקבוצות (כמו בתל אביב בתיאוריה), והדבר מאפשר להכיר ולהתחבר עם הסטודנטים המקומיים.

אני עשיתי שני קורסים מצויינים: האחד International business אשר ניתן באנגלית מדי שנה ע"י מרצה מדהים מקנדה, שעבד שנים ארוכות במקניז, ומנתח התרחבות של חברות לשווקים חדשים בחו"ל. קורס מצויין גם למי שלא בא מהתחום. למיטב ידיעתי זהו גם הקורס היחיד באנגלית שניתן בתקופת שהייתי באוניברסיטה. הקורס מרתק, קל וכולל

מבחן ועבודה מסכמת בקבוצה שבה יש להכין תוכנית התרחבות לחו"ל לחברה כלשהי בהתאם לנושאים שנלמדו בקורס. קורס נוסף ומעולה הינו Instrumentos de Bancas de inversion שניתן על ידי מרצה מעולה שבעברו רקורד מרשים בסיטיבנק, אולם יש להזהיר שהספרדית שלו מאוד מהירה וקשה. קורס זה שייך למסלול המאסטר בפיננסים וכולל רק מבחן מסכם. חומר הלימוד בשני הקורסים הינו מאלף ורמת הקושי, מעבר לקשיי השפה, בהחלט סבירה. קורס נוסף שעשיתי מועבר במסגרת התואר הראשון והינו Marketing I. הקורס קשה, תובעני, ולא מעניין. הבנוס שבו הינו עבודת שדה אמיתית במהלכה יש להכין תוכנית שיווק עבורה ולהציג אותה בפני מנהלי החברה בסיום הקורס במקום מבחן (למרות זאת, בקורס יש מבחן וקיים מדי שבוע על חומר הקריאה בבית). העבודה שהקבוצה שלי הכינה היתה עבור קרן פנסיה שרצתה לגייס לקוחות צעירים חדשים. במסגרת העבודה יש להכין שאלונים, לצאת לשטח ולהעביר אותם למדגם מייצג ובסופו של דבר לנתח את התוצאות ב SPSS ולהכין חוברת ומצגת עם התוצאות, המסקנות ותוכניות פעולה להמשך. הקורס דרש הרבה עבודה, ולכן שווה גם 3 י"ס.

קורס נוסף שעשיתי אך פרשתי במחציתו הינו Finanzs Internacionales שגם שייך לתואר הראשון, מועבר ע"י מרצה מצויין ומדבר על מודלים כלכליים בתחום המאקרו.

הבחינות בקורסים הינן בספרדית, ונבדקות בקפדנות ובקשיחות. עם זאת, בהחלט התחשבו בהיותי סטודנט זר ומעולם לא הפסדתי נקודות בשל טעויות כתיב או שפה לא מספקת וכן בסופו של דבר הציונים שקיבלתי, על אף שאינם נלקחים בחשבון לתואר בתל אביב, היו גבוהים.

סטודנטים זרים

בכל סמסטר ישנם כ 60 סטודנטים זרים המגיעים לחילופים באוניברסיטה. לפני פתיחת כל אחד משני הסמסטרים מתקיים קורס ספרדית/תרבות ארגנטינה. זו ההזדמנות הכי טובה שקיימת לפגוש חלק מהסטודנטים הזרים שלומדים עמכם באוניברסיטה. מאחר ורובם המוחלט לומדים תואר ראשון בהיסטוריה ו /או מדעי המדינה, בהמשך התואר לא תתקלו בהם בכיתות הלימוד. בודדים בלבד לומדים לתואר כלכלי או לתואר שני, ולכן הקורס מספק מסגרת מצויינת להכיר לפחות חלק מהסטודנטים הזרים הנוספים. כמוכן שבמהלך הסמסטר ישנם אירועים ומפגשים נוספים. בנוסף, מאחר ותלמדו ללא חברת סטודנטים זרים כמעט בכלל בתואר השני (למעט כאלו שבאו מארצות לטיניות אחרות לעשות את התוכנית המלאה באוניברסיטה) ותהיו חייבים לדעת את השפה, הרי שתפגשו גם סטודנטים מקומיים רבים, דבר המעצים את החוויה בצורה יוצאת מן הכלל, ולא כל כך טריוויאלי כאשר נוסעים לארץ שבה השפה הרשמית איננה אנגלית.

בעיקרון רוב הסטודנטים בתואר השני הינם לקראת גילאי ה 30, בעוד שהסטודנטים הזרים הינם צעירים בגילאי 20-24, אולם הדבר לא מהווה כל בעיה. בקלות מוצאים שהחיים הסטודנטיאליים הם די נחמדים.

פרויקט נחמד שקיים באוניברסיטה הינו חונכים מקומיים לסטודנטים הזרים. כך תקבלו מישוהו שישמח להכיר לכם את כל החברים שלו, יש מסיבות משותפות, והוא יוכל ליעץ לכם לגבי מרצים וקורסים טובים יותר ופחות. הנקודה הינה שהחונכים הינם מהתואר הראשון, כך שמעבר לפן החברתי תמצאו לעצמכם עצמאית חונכים מקרב הסטודנטים בתואר השני.

אם תחפשו גם הזדמנויות תעסוקה, תגלו כי ישנן הצעות עבודה לסטודנטים בוגרים באוניברסיטה, ואף ישמחו לתת לכם להשתתף בכל פעילות גיוס שמקיימת חברה לגיוס עובדים, אולם ההיצע לא גדול, המשכורות נמוכות משמעותית מהארץ, וכמובן שהספרדית הנדרשת לרוב היא מושלמת.

טיולים

מבואנוס איירס תוכלו מלבד ההיכרות עם כל פינות החמד שבעיר גם לטייל בכמה מהאיזורים היפים בעולם הממוקמים בדרום אמריקה בקלות רבה. טיול של יומיים+נסיעות (או טיסות) הוא למפלי האיגואסו המרשימים על גבול ברזיל. משם ניתן להמשיך לתוך ברזיל או לעשות זאת בטיול נפרד. אל תוותרו על כמה ימים בריו דה ג'נירו ו Ilha Grande בשביל החופים, בכל תקופה שהיא.

איזור מהמם נוסף הינו הדרום הרחוק – פטגוניה. בעיקרון הייתי ממליץ שתטיילו שם לפני או אחרי הלימודים, שכן הזמן הנדרש אם רוצים לראות הכל הינו לפחות שלושה שבועות, אבל ניתן לפצל את הביקור. בברזיל צ'ילה שווה להיות בקיץ בשביל הטרקים, הנופים המדהימים, והאוכל והגלידות, לפחות שבוע. בחורף ניתן לצאת שם לחופשת סקי מוצלחת בהר קתדרל. בצד הצ'יליאני של הגבול ניתן לעבור לפוקון וגם משם לצאת למספר טרקים יומיים או ארוכים יותר ולטפס על

הויאריקה, שהוא הר געש פעיל המכוסה שלג. כל האיזור שבין ברילוצ'ה לפוקון הינו איזור האגמים של פטגוניה וכל מטר נראה כאילו שיצא מגלויה בשוויץ, אבל פרוע יותר וזול יותר כיאה לדרום אמריקה.

בקצה הדרומי יותר של פטגוניה נמצאות el Calafate ו el Chaiten שם נמצאים הרי הפיץ רוי והקררון המתנפץ, שתיהן שוות יום-יומיים של ביקור. דרומה יותר נמצאת אושוואיה, העיר הדרומית בעולם ולצידה פארק לאומי יפה, וכן בצד הצ'יליאני של הגבול – הרי הטורס דל פאינה ששוויים גם כמה ימי ביקור. טיולים שווים נוספים הינם למנדוזה ויקבי היין שלה, קורדובה וחיי הלילה שלה (אם כי הם מעט מאכזבים) ומעברת קצרה לאורוגוואי, לקולוניה ולערי החוף הנוספות. למרחיקים יותר, ניתן לטייל בעצם בכל דרום אמריקה וטיסות יומיות יוצאות לכל מדינה באיזור. קוסקו שבפרו הינה יעד מועדף לטיול שכזה.

מאחל לכם נסיעה טובה ומאושרת. אשמח מאוד להוסיף מנסיוני אם תצרו קשר בטרם הנסיעה.

עידו אברון

idoavron@gmail.com